

سابقه تاریخی شهر آبادان به زمان هخامنشیان برمی‌گردد و نام آن برگرفته از کلمه او پادان به معنای مرزبان و نگهبان است. بندر آبادان که در کرانه جنوب غربی ایران قرار دارد، ۶۵۰۰ هکتار مساحت و حدود ۳۱۰ هزار نفر جمعیت دارد.

این شهر در دوران اسلامی از مراکز صوفیسه و مدت‌ها زیارتگاه عرفا بود و شهری پررونق به‌شمار می‌رفت. چنان‌که جهان‌گردانی چون ناصر خسرو (قرن پنجم) ابن بطوطه (قرن هشتم) از آن به آبادانی یاد کرده‌اند.

آبادان

رونق دوران جدید این شهر از سال ۱۹۰۹ میلادی (مقارن ۱۳۲۷ ه.ق) آغاز شد که شرکت نفت ایران و انگلیس آن‌را به‌عنوان ایستگاه نهایی خطوط لوله نفتی برگزید و در سال ۱۹۱۲ پالایشگاهی در آن بنا کرد. آبادان تا پیش از جنگ تحمیلی از جمله مراکز مهم عمده واردات و صادرات کالا بود. تنها مرکز عمده تولید و صدور مواد نفتی در ایران آبادان بود که در دوران (۸ سال دفاع مقدس) حمله رژیم بعث عراق اکثر بناها و مراکز صنعتی اقتصادی این شهر را ویران کرد. پس از حمله رژیم بعث عراق و محاصره آبادان، به فرموده امام خمینی (ره) که «حصر آبادان باید شکسته شود» در بامداد روز ۵ مهرماه ۱۳۶۰ با عملیات تامن‌الائمه (ع) پس از دو روز حصر آبادان شکست.

موزه آبادان

موزه آبادان

هتل سنتی
کاروان‌سرای
آبادان

پالایشگاه
نفت آبادان

مسجد
زنگوییها